

4. Сталий розвиток // Вікіпедія: вільна енциклопедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Сталий_розвиток

5. Сталий розвиток суспільства: навчальний посібник / авт.: А. Садовенко, Л. Масловська, В. Серета, Т. Тимочко. – 2 вид. – К.; 2011. – 392 с.

6. Сущность и принципы устойчивого развития в современных концепциях развития общества [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rae.ru/monographs/247-7378>

7. Урсул А.Д. Переход России к устойчивому развитию. Ноосферная стратегия / У.Д. Урсул. – М., 2008. – 483 с.

Пасічний Роман

старший викладач кафедри ПМВ

Національний університет «Львівська політехніка»

МІГРАЦІЯ ЯК ВИКЛИК НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ

Міграція, як явище глобального світу, містить як позитивні риси (реалізація свободи пересування, діалог культур, професійний обмін та ін.), так і негативні (торгівля людьми, розпад сімей заробітчанин, виїзд з країни талановитих людей), і відповідно ставить нові виклики перед державою, та суспільством. За даними «Емігрантського порталу», в українських реаліях міграція набирає грандіозних масштабів – 5-7 млн. українців працює за кордоном; близько 4 млн. іноземних іммігрантів перебуває в Україні (переважна більшість із них прагне дістатись до Західної Європи) [4].

Четверта хвиля української еміграції почалася в другій половині 1980-их рр., у зв'язку з лібералізацією політичного режиму в СРСР і триває до цього часу. Внаслідок економічної кризи, що супроводжувала розпад СРСР і становлення незалежної України, мільйони українців виїхали і далі виїжджають на роботу в різні країни світу [7]. Хоча початок міграційної хвилі припадає на початок 90-х, питання української трудової міграції, гостро постало у 2013р. Трудові мігранти України вважаються головними валютними донорами вітчизняної економіки (за даними НБУ, українці за кордоном торік офіційно відправили в Україну 7,5 млрд. дол. грошових переказів, зокрема близько 1 млрд. дол. – нелегально (хоча неофіційно сума може бути навіть удвічі більшою). До порівняння: іноземні інвестори вклали в економіку країни лише 6,013 млрд. дол.) [1]. Незважаючи на довготривалість даного явища (з середини 90-х рр. ХХ ст.) та масштабність, влада України, на той час, ще не виробила відповідних принципів і підходів до формування своєї міграційної політики. Відсутність в законодавстві поняття "трудового мігранта", та гарантій соціально-правового захисту ставило цих людей поза законом. Захищаючи свої права українські мігранти могли покликатися лише на кілька загальних статей Конституції України та малоефективні міждержавні угоди з країнами ЄС, у яких перебувала половина українських мігрантів.

Ця проблема національного масштабу потребувала нагального вирішення і тому 3 липня 2013 р. були проведені парламентські слухання Верховної Ради

України на тему: "Українська трудова міграція: стан, проблеми та шляхи їх вирішення" [5]. В результаті 5 листопада 2013 р. було прийнято рекомендації парламентських слухань на тему "Українська трудова міграція: стан, проблеми та шляхи їх вирішення", в яких особливу увагу було приділено питанням розвитку національного ринку праці та виробленню ефективної, дієздатної політики зайнятості, спрямованої на підвищення економічної активності населення, зростання кількості нових робочих місць та розширення можливостей для реалізації права особи на гідну працю [6]. Експерти з питань міграції невисоко оцінили прийняті парламентом рекомендації, за допомогою яких українська влада намагалась вирішити дані проблеми та вказали на їх основні недоліки. Натомість, для вирішення даної проблеми, було запропоновано затвердити: 1) комплексну дієву податкову амністію переказів, готівки й майна, які ввозяться громадянами, що мешкали за кордоном, із мораторієм на подвійне оподаткування; 2) реформування консульської служби; 3) встановлення режиму абсолютного сприяння для вкладення мігрантських коштів у малий бізнес депресивних регіонів; 4) надійний захист виборчих прав заробітчан [1].

Незважаючи на певні позитивні зрушення у вирішенні питання української трудової міграції, разом з тим залишається й ряд проблем які спричиняються цим явищем. Дослідник міграційних процесів А. Кирчів виводить наступні наслідки цього явища, які не тільки спричиняють значний суспільно-економічний вплив, але й становлять загрозу національній безпеці України: депопуляція або «зненаселення»; соціальне сирітство; „відтік мізків”, злочинність і корупція, політичний аспект міграції, міжнародний імідж донора нелегалів; транзит нелегалів територією України [2]. З поміж усіх вищеперерахованих наслідків, особливо загрозливим вважаємо тенденцію втрати кваліфікованих кадрів. На важливості даного аспекту трудової української міграції наголошує і дослідник Ю.Кравчик, аргументуючи це тим що, своїм громадянам країна не в змозі надати відповідних умов, тим самим висококваліфіковані спеціалісти покидають країну в пошуках високих заробітків, а країни, до яких прибуває мігрант, завжди зацікавлені в таких особах, так як легше оплатити працю спеціаліста, а ніж підготувати такого фахівця; додаткові витрати з бюджету на підготовку нових спеціалістів, з «відтоком мізків» країна опиняється в ситуації, коли відсутні відповідні кадри і постає питання про їх підготовку, для цього виділяються кошти з бюджету для зацікавлення та оплати стипендій людям, які навчаються на відповідних необхідних спеціальностях; виникнення тенденції до спаду темпів економічного зростання, з відтоком розумних людей значних проблем отримує економіка держави. Як наслідок відсутність основних кадрів, які рухають економікою в виробництві та торгівлі, спричинить тенденцію до спаду темпів економічного зростання [3].

Аналіз внутрішніх та зовнішніх чинників впливу процесу трудової міграції на національну безпеку доводить що, без глибоких, докорінних системних змін в Україні та запровадження державної міграційної політики, яка би була здатна захистити як національні інтереси в цілому, так і права та інтереси кожного

українського громадянина у будь-якому куточку світу, міграційні процеси становитимуть значну загрозу національній безпеці України.

Література

1. Канівець О. Захистити трудових мігрантів, щоб врятувати економіку [Електронний ресурс] / Олег Канівець // Дзеркало тижня. Україна. – 2013. – Режим доступу: <http://gazeta.dt.ua/macrolevel/zahistiti-trudovih-migrantiv-schob-vryatuvati-ekonomiku-.html>.

2. Кирчів А. Трудова міграція і національна безпека України [Електронний ресурс] / Андрій Кирчів // Незалежний культурологічний часопис "І". – 2004. – Режим доступу: <http://www.ji-magazine.lviv.ua/kordon/migration/2004/kyrchiv07-10.htm>.

3. Кравчик Ю. В. Позитивні та негативні наслідки сучасних міжнародних міграційних процесів та регулювання міжнародних міграційних процесів в Україні [Електронний ресурс] / Ю. В. Кравчик. // Державне управління: удосконалення та розвиток. – 2009. – №4. – Режим доступу: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=66>.

4. Мігрантський портал [Електронний ресурс]. – 2010. – Режим доступу: <http://www.spilka.pt/pt/servicos-sociais/65-2009-06-03-23-53-42/511-2010-01-28-01-11-34>.

5. Постанова Верховної Ради України Про проведення парламентських слухань на тему: "Українська трудова міграція: стан, проблеми та шляхи їх вирішення" [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2013. – № 51, ст.727. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/193-vii>.

6. Постанова Верховної Ради України Про Рекомендації парламентських слухань на тему: "Українська трудова міграція: стан, проблеми та шляхи їх вирішення" [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2014. – № 22, ст. 850. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/680-18>.

7. Хвилі міграції з України [Електронний ресурс] // Українці в Сполученому Королівстві Інтернет-енциклопедія. – 2008. – Режим доступу: <http://www.ukrainiansintheuk.info/ukr/01/khvyli-u.htm>.

Стельмащук Любов

студентка напрямку підготовки «Міжнародні відносини»

Національний університет Львівська політехніка

ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО АНАЛІЗУ ПОНЯТТЯ «НЕВИЗНАНА ДЕРЖАВА»

В останні роки прагнення різних територіальних утворень до відокремлення все частіше призводить до виникнення так званих невизнаних держав, чиє існування постає одним з найважливіших джерел виникнення конфліктів в сучасній світовій політиці. Незважаючи на значний науковий інтерес до цього феномену, проблематика невизнаних держав недостатньо розроблена в теоретичному плані. Прагнення різних територіальних утворень до відокремлення, бажання націй і територій здобути незалежність або